

РЕШЕНИЕ

№ 491

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **3405** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на „Парк-хотел Москва“АД с ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място] ул.“Н. „№ 25 , представлявано от Д. Ф. срещу Заповед № Т-РД-27-599 от 25.03.2022г., издадена от Министъра на туризма на Република България, с която е отхвърлено заявление на дружеството с вх.№ BG-176789478-2021-06-0027, подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с ПМС № 405/25.11.2021г и чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

В жалбата се излагат възражения, според които процесната заповед е незаконосъобразна, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Конкретизира се, че в същата не се сочат фактически и правни основания за отказа от предоставяне на помощта ,като не е посочено какви задължения ,установени по основание и размер има жалбоподателя към СО. Твърди се, че дружеството няма задължения към Столична община, както необосновано е приел административният орган, за което в срока по чл.8 ал.2 от ПМС № 405/2021г , на 14.03.2022 г чрез системата С. е представил справка за задълженията на „Парк-хотел Москва“АД . От същата било видно ,че жалбоподателя е заплатил всички задължения към СО, включително и за първото тримесечие на 2022г, поради което счита че отговаря на абсолютно всички критерии за оценка и неоснователно му било отказано одобрение на помощта. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на

разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от упълномощен представител, който поддържа жалбата и пледира за уважаването ѝ.

Ответникът – Министъра на туризма, редовно призован, не изпраща представител. Представя писмено становище от 20.10.2022г., в което излага доводи за законосъобразност и правилност на оспорената заповед. Претендира юрисконсулско възнаграждение.

Настоящия съдебен състав като съобрази изложеното в жалбата, становището на ответника и прецени събраните в хода на адм. производство доказателства и след като извърши задължителната проверка по чл.168 от АПК намира за установено следното: Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА и подлежи на разглеждане по същество. Същата е подадена от активно легитимиран субект – адресат на акта, който е неблагоприятен за него. Оспорването е направено в законния срок, за което по делото и липсва спор. Оспорената заповед е индивидуален административен акт – волеизявление на овластен административен орган, пораждащо конкретни неблагоприятни последици за адресата – отказ за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, поради което са налице кумулативно изискуемите предпоставки за нейното оспорване пред съда.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Между страните няма спор, а и самият административен орган потвърждава, че с подадено заявление на дружеството е поискано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

Мярката представлява схема за държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства съгласно т. 3.1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 С (2020) 1863, приета на 19 март 2020 г., и нейните изменения С (2020) 2215 от 3 април 2020 г., С (2020) 3156 от 8 май 2020 г., С (2020) 4509 от 29 юни 2020 г., С (2020) 7127 от 13 октомври 2020 г., С (2021) 564 от 28 януари 2021 г. и С (2021) 8442 от 18 ноември 2021 г. и е със срок на действие до 30 юни 2022 г. Средствата се изплащат след получаването на положително решение от Европейската комисия за съвместимостта на помощта с вътрешния пазар въз основа на чл. 107, параграф 3, буква "б" от Договора за функционирането на Европейския съюз – чл. 2 от ПМС. Средствата в общ размер до 30 000 000 лв. се разпределят на пропорционален принцип спрямо броя на одобрените заявления за подпомагане и реализирания оборот по допустимите К.-2008 през 2019 г. без данък върху добавената стойност (ДДС), но не повече от 20 на сто от реализирания оборот през 2019 г. без ДДС, като индивидуален максимален размер за допустимите кандидати в туристическия сектор и не повече от размера на загубата, която е разликата на стойността на реализирания оборот през 2019 г. без ДДС минус сумарната стойност на реализирания оборот през 2020 г. без ДДС и всички получени държавни помощи през 2020 и 2021 г. – чл. 3 от Постановлението. Съгласно чл. 4 от ПМС № 405, Администратор на държавната помощ съгласно чл. 9 от Закона за държавните помощи е министърът на туризма.

Субектите на помощта са дефинирани в чл. 5 и чл. 6 от постановлението – чрез изброяване на съответните положителни и отрицателни предпоставки за предоставяне на помощта. Недопустими кандидати по мярката са предприятия, които имат

задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс към държавата или общината преди 1 януари 2020 г., установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, и задълженията им не са разсрочени, отсрочени или обезпечени (чл.6, ал. 2, т.1).

Със заповед № Т – РД – 16 - 29 от 28.01.2022г. на министъра на туризма са утвърдени указания за кандидатстване и правила за предоставяне на безвъзмездни средства по схемата. Същите са публикувани в електронната система за управление на национални инвестиции. Представени са и по делото -л.97 и сл. от делото.

В критериите за оценка за административното съответствие на заявленията е преповторено и изискването по чл.6, ал.2, т.1 от ПМС (Критерий за оценка за административното съответствие на заявленията, отразен в т. 7 „Недопустими кандидати“ от Указанията за кандидатстване, подт. 7.1. и Критерии VI.3, VI. Група, VI-ти ЕТАП от Критериите за оценка на административното съответствие от Оценителен лист (Приложение 1 към Указанията). За проверката на този критерий в указанието е посочено изрично, че източникът на проверката е служебна проверка от Националната агенция за приходите за наличие/липса на задължения на кандидата и служебна проверка от Общините в Република България. По отношение на начина оценка е допълнено, че оценителят поставя „да“, когато кандидата няма подобни публични задължения и „не“, когато кандидатът има такива задължения и/или когато се изисква допълнително информация, документи, разяснение или други дейности.

Със заповед № Т – РД – 16 - 36 от 03.02.2022г. на министъра на туризма –стр.21 и сл. От делото е определен състава на оценителната комисия, на чиито членове с право на глас е възложена оценката на административното съответствие и допустимостта на заявленията по схема BG-176789478-2021-06.

От представеното към преписката проектно предложение, се установява, че дружеството е подало формуляр за кандидатстване до Министерството на туризма на РБ, с оглед предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки.

Безспорно е по делото, че дружеството е с правно-организационна форма АД и има седалище и адрес на управление- [населено място], което се установява и от еднопосочните писмени доказателства в тази връзка. Попълнена е информация за искания размер на средствата в размер на 20 на сто от реализирания оборот за 2019г., като е посочена сумата от 968170.57 лева.

Попълнени са данни за вида на предприятието / за 2019г – голямо ,за 2020г-средно / , за получени предходни държавни помощи, както и за свързани лица.

Видно от оценителен лист на стр.56 и сл. От делото ,изготвен от Слава Т. Б. е изготвена комплексна оценка на подаденото от жалбоподателя заявление.

След извършване на проверка по така подаденото заявление органът установил, че кандидатът не отговаря на предварително обявения критерий за оценка за административното съответствие на заявленията, отразен в т.7 „Недопустими кандидати“ от Указанията за кандидатстване, подт. 7.1. и Критерий VI.3 от критериите за административно съответствие от Оценителен лист /Приложение № 1 към Указанията/, а именно да няма задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски по смисъла на чл.162, ал.2, т.1 от ДОПК към Държавата, към Столична община или към общината по седалище на предприятието, когато седалището е различно от Столична община, преди 01.01.2020г., установени с влязъл

в сила акт на компетентен орган, освен ако не са отсрочени, разсрочени или обезпечени, попада в категорията на недопустимите кандидати.

Видно от приложените към преписката материали е изпратено съобщение с въпрос до кандидата, относно постъпилата информация за наличие на задължения към Столична община, за което също са изискани доказателства, че такива не са налице, респективно, че същите са отсрочени, разсрочени или обезпечени. Дружеството е представило , в срока по чл.8 ал.2 от ПМС № 405/2021г , на 14.03.2022 г чрез системата С. справка за задълженията на „Парк-хотел Москва“ АД , от която е видно ,че жалбоподателя е заплатил всички задължения към СО, включително и за първото тримесечие на 2022г /стр. 16 от делото /.

При оценяването на съответствието на заявлението на жалбоподателя, оценителят е посочил, че кандидатът не покрива критерия за липса на задължения, като не е конкретизирал какво задължение е установено – кой е вискателя, вид на задължението и кога е възникнало. В цялата преписка липсват доказателства в тази връзка – какво безспорно и изискуемо задължение на жалбоподателя към Столична Община, възникнало преди 01.01.2020г., е било установено от оценителя. В „забележките“ към оценителния лист не е коментирано въобще приложените разписки от които е видно ,че жалбоподателя е погасил всичките и задължения към СО към момента на подаване на заявлението и за първото тримесечие на 2022г

В резултат на проведената процедура е издадена обжалваната Заповед № Т-РД-27-599 от 25.03.2022г., издадена от Министъра на туризма на Република България, с която е отхвърлено заявление на дружеството с вх.№ ВГ-176789478-2021-06-0027, подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-06 за предоставяне на държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства на лица, извършващи туроператорска и туристическа агентска дейност.

С оглед посочените правни норми, в тази процедура Министъра на туризма има качеството на изрично посочен администратор на държавна помощ, компетентен да проведе процедура по предоставяне на процесната безвъзмездна държавна помощ, респективно да откаже предоставяне на същата.

Предвид изложеното, съдът приема, че обжалваната в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган – Министъра на туризма. Същата е в предвидената писмена форма ,но в нарушение на чл.59 т.4 от АПК ,тъй като не се сочат фактически и правни основания за издаване на адм.акт.Тук следва да се посочи ,че спецификата и кратките времеви предели в които трябва да се реализира помощта не могат да дерогират императивните разпоредби на АПК за мотивираност на акта при наличие на допълнително изискани доказателства за покриване на критериите за оценка на кандидата.

Не се спори по делото, че в критериите за допустимост на кандидатите е указано и цитираното неколкократно в настоящото решение условие, а именно липсата на задължения към Държавата и общините, в частност Столична община.Няма спор по делото, че дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място].

Никъде, не се установява конкретно по основание и размер задължение в Заповедта. Същевременно видно от приетите писмени доказателства, наличието на такива се опровергава с оглед факта, че същите са били погасени в дадения от ответника срок за представяне на доказателства за липса на задължения по чл.162 ал.2 т.1 от ДОПК, като това обстоятелство въобще не е коментирано от ответния орган.

С голословните твърдения в материалите по преписката и в процесната заповед, с която се потвърждава, че такива задължения са налице, без да се посочи конкретното им основание и размер, административният орган е допуснал съществено нарушение на производствените правила, съгласно чл.35 от АПК, при положение, че остава неразбираема дори тезата на ответната страна, след като няма никаква конкретизация какви са тези твърдени задължения, от какво произтичат и какъв е техният размер.

След като единственото релевантно към евентуалните задължения на фирмата доказателство /л.16 от делото/ сочи, че към датата 09.03.2022г. такива не са налице, а няма никакви други доказателствени източници за противното, напълно необосновано остава соченото като основание за постановения отказ твърдение, че фирмата е имала непогасени публични държавни вземания към Столична община, без да се сочи основание и размер, както и дали съставляват главници и/или лихви.

Действително липсата на задължения по чл.162 ал.2 т.1 от ДОПК преди 01.01.2020г., следва да се установи по служебен път от администратора на помощта или лицата, на който той е възложил оценката за съответствие на кандидатурите, а не чрез представяне на удостоверение от кандидатите т.е приоритет има предоставената по служебен път информация . Задължението за служебна проверка на това обстоятелство е изрично записано в указанията за кандидатстване , а съгласно нормата на чл. 11, ал.1 изр.последно от ПМС №405/2021г - при несъответствие между декларираните от кандидата данни и източниците на информация, изброени по-горе, вторите се приемат за достоверни. Посоченото обаче, регламентира реда по който се извършва проверката за съответствие,но никъде не е отбелязано ,че органа следва да се ограничи само с посочване на факта ,че е извършил служебна проверка ,без да посочи какви задължения е установил ,че са налице за кой период и др.относими факти. Липсата на фактически установявания в тази насока съществено ограничават правото на защита на жалбоподателя, а лишава и съда от възможност да извърши надлежен съдебен контрол на оспорения пред него акт.

При тези констатации, съдът намира, че постановеният отказ противоречи и на нормите на материалния закон и неговите цели, при положение, че не се установява наличие на посоченото основание за недопустимост на заявлението, а никакви други факти и обстоятелства не са обосновали постановяване на процесния отказ. Само при наличие на конкретни доказани факти може да се постанови правомерно отказ от страна на административния орган, респективно отхвърляне на заявлението, но при липса на утвърдените от самия орган основания означава, че отказът е постановен и в разрез със законовите цели на подпомагането, защото само недопустимите кандидати не подлежат на финансиране, съответно техните заявления подлежат на отхвърляне.

По изложените съображения, издаденият административен акт е процесуално и материално незаконосъобразен, поради което подадената срещу него жалба е ОСНОВАТЕЛНА и следва да бъде уважена, респективно актът да бъде отменен. При положение, че произнасянето по заявлението е от компетентността на ответния орган, следва преписката да бъде върната за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изхода от спора, с оглед своевременното искане на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в негова полза в размер на 3150лв , които следва да бъдат платени от Министерството на туризма. Възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение на представителя на жалбоподателя ,направено в писменото становище на ответника е неоснователно, с оглед материалния интерес по

делото и осъщественото процесуално представителство по изготвяне на жалба и участието на адвоката в съдебно заседание.

Водим от горното , съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Парк-хотел Москва“АД с ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място] ул.“Н. „№25 , представлявано от Д. Ф. ,Заповед № Т-РД-27-599 от 25.03.2022г., издадена от Министъра на туризма на Република България, с която е отхвърлено заявление на дружеството с вх.№ BG-176789478-2021-06-0027, подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022г., във връзка с ПМС № 405/25.11.2021г и чл.1, ал.5, т.9, буква „в“ и ал.7 от ЗДБРБ за 2021г.

ВРЪЩА преписката на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявление № BG-176789478-2021-06-0027, подадено в С. при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Министерството на туризма на Република България да заплати на „Парк-хотел Москва“АД с ЕИК[ЕИК] , със седалище и адрес на управление: [населено място] ул.“Н. „№25 , представлявано от Д. Ф. сумата 3150лв /три хиляди сто и петдесет лева/ , разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 -дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: